

vede at få svar vedrørende konsekvenserne. Det har vi ikke kunnet få. Vi anede ikke noget som helst om, hvilken metode finansministeren ville anvende. Han har endda skruet det sådan sammen, at han fuldstændig fritager gode venner, mens han straffer alle andre.

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Jamen er hr. Ole Stavad da ikke enig i, at der i den finanslovaftale, der blev indgået mellem regeringens partier og Dansk Folkeparti, klart og tydeligt står, at man vil sikre, at den økonomiaftale, der er indgået, bliver overholdt; at det var et politisk ønske at ville sikre det? Derfor: Det var jo helt åbent.

Man kunne naturligvis i den aftale ikke skrive noget om de konkrete budgetter i kommunerne, fordi da kendte vi dem ikke, men det, at vi ville sikre den samlede ramme, har vi været åbne omkring også fra Venstres side i finanslovaftaler, med ord sagt i medierne, så jeg forstår ikke hr. Ole Stavads indlæg om, at vi har villet holde det politiske synspunkt hemmeligt. Det er simpelt hen ikke rigtigt.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jamen jeg bliver efterhånden i tvivl om, hvorvidt hr. Peter Christensen overhovedet har forstået, hvad det her handler om. For det handler jo ikke om, at der er en regering, der laver en aftale med et flertal i Folketinget om, at man vil noget bestemt politisk. Det kan vi være uenige om, det kan vi tage vores dystre om, det er helt sædvanligt, det er helt fair.

Det her handler om, at regeringen derefter sætter Folketinget ud af kraft med hensyn til at beslutte, spørge til og blande sig i, hvad konsekvensen af regeringens politik er, inden Folketinget vedtager den.

Kl. 16.40

Når vi har spurgt til, hvad konsekvensen af den pågældende tekstanmærkning, som et snævert flertal i forbindelse med finansloven har vedtaget, er, nemlig hvordan regeringen vil bruge den, så siger regeringen, at det kan vi slet ikke få noget at vide om. Og den er udformet, så finansministeren har frit valg på alle hylder. Er der én, han specielt godt kan lide, så kan han fritage den pågældende kommune, hvis han har et særligt venskab med den kommunes borgmester.

Jeg vil sige, at med de erfaringer, vi har med den her regering og med flere af ministrene, så gør det jo, at behovet for at få kontrol fra Folketingets side ikke er mindre her, end det plejer at være, snarere tværtimod.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Ja, så tror jeg, at jeg kan sige tak til hr. Stavad og bede hr. Kristian Thulesen Dahl som ordfører om at komme på talerstolen.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

I de bemærkninger, som altid følger med sådan et beslutningsforslag, som vi har til behandling, står der, og jeg citerer fra anden spalte lidt nede i teksten:

»Sagen er et afgørende eksempel på den totale foragt for grundlæggende principper i et demokratisk samfund.«

Altså en total foragt for grundlæggende principper i et demokratisk samfund.

Da jeg læste det og vidste, at jeg skulle være ordfører på den her sag, regnede jeg jo med, at når vi havde at gøre med en sag, der var udtryk for total foragt for grundlæggende principper i et demokratisk samfund, ville det blive en behandling, der var præget af, at stort set alle folketingsmedlemmer var til stede i salen. Det ville blive en sag, der var præget af, at der på tilhørerpladserne ikke bare sad en enkelt eller sådan noget, men at der ville være fyldt op; det ville være en sag, der ville være præget af, at der i presselogen, hvor pressens repræsentanter kan sidde, ville være fyldt op med tv-kameraer, med radioavismedarbejdere, ritzautelegramskribenter osv. osv.

For det er jo klart, at en sag af den kaliber, der udviser total foragt for grundlæggende principper i et demokratisk samfund, jo ikke sådan kan forbigå offentlighedens opmærksomhed, jo ikke kan forbigå de repræsentanter for demokratiets vogteres – som pressen jo også er udtryk for – opmærksomhed. De ville selvfølgelig være til stede her og overvære den debat.

Stor var min forbavselse, da jeg – nej, det var den måske ikke, men lad os nu bare blive i spillet – kom ned og oplevede, at de, der var engageret i Folketingssalen vedrørende den her sag, var de selv samme folketingspolitikere, som var engageret i nøjagtig den samme sag i december måned, da vi behandlede ændringsforslag til finansloven.

Stor var min overraskelse selvfølgelig også over, at tilhørerpladserne var tomme. Presselo-